

ὕψηλῳ ἔργῳ τῆς ἐθνεγερείας, ἐνεσάρκωσεν αὐτὴν εἰς τὰ ἀθάνατα ποιήματά του, καὶ καθιέρωσε τέλος διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτοῦ θανάτου.

Τίς δὲν ἐνθουσιᾷ ἀναγινώσκων τὰ ἔπη ταῦτα;
 « Δεῦτε παῖδες τῶν Ἑλλήνων, ὁ καιρὸς τῆς δόξης ἦλθεν,
 ἡ δὲ φανῶμεν ἄξι' ἐκείνων ποῦ μᾶς δῶκαν τὴν ἀρχήν. »
 « Κάλλιον μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωῆ, παρά σαράντα
 « χρόνια σκλαβιά καὶ φυλακή. »

Ταῦτα προπαρεσκευάσαν τὴν ἀξιομνημόνευτον ἐκεί-
 ῃν ἡμέραν τῆς 25 Μαρτίου τοῦ 1821, καθ' ἣν,
 εὐλογοῦντος τοῦ αἰοιδίμου ἀρχιερέως Γερμανοῦ Παλαιῶν
 Πατρῶν, καὶ πρωταγωνιζομένων τῶν ἐκεῖ παρευρε-
 θέντων προκρίτων, ἀνεπετάσθη εἰς τὰ εἱρεῖπια τῆς ἀρ-
 χαίας Κυναίθης, ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τῆς ἀγίας Λαύρας, ἡ
 σημαία τῆς ἐλευθερίας, ἣτις προσεκάλει ἅπαν τὸ Ἑλλη-
 νικὸν ἔθνος εἰς τὸν κατὰ τῆς τυραννίας προκείμενον
 ἱερόν ἀγῶνα, ἀρξάμενον ἤδη καὶ πέραν τῶν τοῦ Ἰστρου
 ῥεῖθρων ὑπὸ τοῦ ἀρειτόλμου καὶ γενναϊόφρονος Ἀλε-
 ξάνδρου Ἰψηλάντου, ὅστις μετὰ τοῦ ἱεροῦ λόγου τὸ
 πρῶτον εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλευθερίας προσθένηγεν ὀλο-
 κυτῶμα.

Ἐνὶ οὖν δὲ τοῦ αἰσθήματος τῆς πρὸς τὴν πατρίδα
 καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀγάπης, εἰς οὐδὲν ἐλογίσθησαν οἱ
 προσφερθέντες ἄνθρωποι εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἐν Τριπόλει
 ἐξουσίας, ἐκ τῶν ἀγιωτάτων ἀρχιερέων καὶ φιλογενῶν
 προσετώτων καὶ προκρίτων τῆς Πελοποννήσου, καὶ αἱ
 ἐπικείμεναι σφαγαὶ καὶ δημεύσεις, κατὰ τὸ δοθὲν φρι-
 καλέον παράδειγμα ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀλλα-
 χοῦ, κατὰ σεβασμιωτάτων ἱεραρχῶν καὶ ἐπισήμων
 ὁμογενῶν.

